

Publicerad 2011-11-05 19:51 av Filosofen2

Mitt lilla barn väx inte upp för fort

Ser hur du piffar till dig, ser din längtan att växa.
Ser hur borsten dras genom håret, så det blir blankt.

Längtar tillbaka till den tiden då du var liten,
då vi satt och gosade.

Tiden går, plattången fram lika dant med smink och voffeltången.
Hela du förändras med lite enkla knep.

Leendet når från mungipa till mungipa
då förvandlingen skett.
Än du är liten, än du har din ryggsäck
på ryggen då skolan vankas.

Hand i hand vi vandra genom stan, uppsöker
lekparker och många andra ställen, fångar
upplevelserna med linsen, som förevigar tillfällen
vi för evigt vill minnas.

Pussar din panna, då det vankas mot nattning,
läser en saga vid din sida, med lampan tänd och
dig nerbäddad i sköna sängkläder.
Dina ögon söker sömnen, då tröttheten tynger
ögonlocken.

Trots din längten växer att bli stor, stannar
du upp då monstret under sängen skrämmer,
trots din vilda natur driver dina bus, famlar du
efter min trygga famn, då tröst sökes.

Mamma vet
mamma ser
mamma hör
mamma märker

Älskar dina små spratt, då orden kommer
i fel ordning, älskar dina sura miner, då

tungan räcks ut.

Älskar dina skratt, då de klinga i mina
öron.

Mitt barn, skyddar dig under mina vingar,
släpper dig, då du vill flyga själv, men
har dig ändå nära, så jag kan lyfta dig upp,
från dina upptäckter.

Flyg, se, hör

älska livet

Var barn så länge du kan

finn små söta lekar

då väntan på ungdomen finns.

Kramar om dig, finns hos dig

älskar dig mer än livet självt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Filosofen2 med Poeter.se id #35739 innehar upphovsrätten